

شبکه‌ی وسیع از مهر و همبستگی ملی

حرکت کاروان‌های «زیر سایه خورشید» در سال ۱۴۰۴، فراتر از یک آیین مذهبی، به مثابه‌ی یک «شبکه‌ی وسیع از مهر و همبستگی ملی» تجلی یافت. این حضور نشان داد که پرچم سبز رضوی، تنها یک نماد نیست؛ بلکه ریسمانی است که دل‌های پراکنده را در دور افتاده‌ترین شالیزارها، مرزی‌ترین برجک‌ها و حتی در میان آهن‌پاره‌های گداخته‌ی یک حادثه صنعتی، به هم پیوند می‌زند. «زیر سایه خورشید» در ساحت فردی، به هنگام سخت‌ترین لحظات در دمندان و بیماران، با ایجاد امید، آرامش و حضور خادمان، همیشه پاسخی آرام‌بخش به نجوی درونی بیماران است. در ساحت اجتماعی با تقویت روحیه ایثار و همدلی، به ویژه در فاجعه‌ی بندر شهید ر جایی، نشان داد معنویت در این سرزمین، همواره در کنار مردم و برای تسکین دردهای آنان در صحنه حاضر است و در ساحت ملی با تکریم جایگاه تلاشگران جبهه‌ی اقتصادی و کشاورزی، یادآور می‌شود که «ایران، خانه‌ی امام رضا (علیه السلام) است» و هیچ نقطه‌ای از این جغرافیا از سایه‌ی رافت او دور نمی‌ماند. هر جادلی بشکند یا شعله‌ای به ناحق برافروزد، شمیم کلاب و اهتزاز آن بیرق سبز، نویدبخش طلوع دوباره‌ی امید و مهر بانی است. خورشیدی که از مشهد طلوع می‌کند، هیچگاه اجازه نخواهد داد که سیاهی حوادث، روشنایی جان این ملت را به یغما ببرد.

جغرافیای خدمت؛ از خوشه‌های طلایی تابندری‌هایی

این مسیر معنوی، از شالیزارها و پهنه‌های وسیع کشاورزی در دور افتاده‌ترین روستاها عبور کرد تا با تجلیل از برکت رزق حلال، به تولیدگران غیور خداقوت گوید. یکی دیگر از ایستگاه‌های مهم این کاروان‌ها، بخش‌های تخصصی بیمارستان‌ها و بالین بیماران صعب‌العلاج بود؛ جایی که تبرک جستن به پرچم رضوی، همچون رنگین‌کمانی از امید و توکل در راهروهای سرد مراکز درمانی طلوع کرد. شمیم قدسی حتی از دیوارهای بلند زندان‌ها و مراکز اصلاح و تربیت نیز عبور کرد و در سال ۱۴۰۴ به وساطت معنوی خادمانی انجامید که آزادی صدها زندانی جرایم غیر عمد و اخذ رضایت در پرونده‌های حساس قصاص را رقم زدند. کاروان رضوی همچنین مسیرهای سنگلاخی را در نور دید تادر پادگان‌ها و صعب‌العبورترین برجک‌های مرزی، قوت قلب سربازانی باشد که پاسبان امنیت کشورند. این حرکت در ساحت علم و تربیت و آداب اجتماعی نیز با برپایی جشن‌های تکلیف در مدارس، نشست‌های معرفتی در دانشگاه‌ها و عیادت از توان‌خواهان در کانون‌های معلولان و سالمندان تداوم یافت و در نهایت، با حضور بر عرشه کشتی‌های اقیانوس پیمان، سکوه‌های نفتی و پالایشگاه‌ها، چتر حمایت معنوی خود را بر سر مجاهدان جبهه اقتصادی گسترده.

حضور کاروان رضوی در میان ویرانه‌های بندر شهید ر جایی

در ظهر روز شنبه، ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۴، یکی از تلخ‌ترین حوادث صنعتی و انسانی سال در منطقه استراتژیک بندر شهید ر جایی بندر عباس به وقوع پیوست. ابعاد این فاجعه در سال ۱۴۰۴ بسیار گسترده بود؛ طبق گزارش‌های رسمی، این انفجار و آتش‌سوزی متعاقب آن، منجر به جان باختن ۱۸ نفر از کارکنان و رانندگان زحمت‌کشی شد که از نقاط مختلف کشور برای بارگیری در اسکله حضور داشتند. همچنین بیش از ۱۰۰ نفر دچار جراحت شدید و سوختگی شدند که به بیمارستان‌های بندر عباس و استان‌های همجوار اعزام گردیدند.

شدت حادثه به قدری بود که در استان هرمزگان سه روز عزای عمومی اعلام شد و تیم‌های امدادی برای مهار آتش‌سوزی که ساعت‌ها به طول انجامید، مجاهدانه تلاش کردند. در حالی که فضای هر مزرگان آکنده از غم و غبار ناشی از این فاجعه بود، خادمان کاروان «زیر سایه خورشید» با ولایت‌بخشی به این منطقه، در محل وقوع انفجار و در میان ویرانه‌های اسکله حاضر شدند. اهتزاز پرچم سبز رضوی در میان تجهیزات سوخته و کانتینرهای مچاله شده، پیامی از تسلا‌ی خاطر برای بازماندگان و مایه دلگرمی امدادگرانی بود که روزهایی سخت را برای پاکسازی منطقه و نجات محبوس شدگان پشت سر گذاشته بودند. این حضور معنوی در قلب حادثه، نه تنها مهر همی بر دردهای مجروحان در بیمارستان‌ها بود، بلکه یادای بودا از رانندگان و کارگرانی که در جبهه اقتصادی جان خود را از دست دادند. وزش نسیم رضوی در میان ویرانه‌های اسکله ر جایی در سال ۱۴۰۴، بار دیگر ثابت کرد که در تلخ‌ترین لحظات و در میان شعله‌های آتش نیز، سایه رافت خورشید هشتم بر سر این سرزمین پایدار است.